siest märama ja kolama. Poisi irmas-
se ööd ja pidama pukama panema;
ega mõtelnu: oodame, sõs saame nätta,
midä mõõdu sis vana sorvilin õige and.
Sääl orjaga ütsk pistin pää välla
ja pois lööme kenist ka pää maha
nägu tõisilegi.
Pääle orjaga ütse välla tulemist ei
ole enamb neid tulnu ja sõs nakanu
jälle kuud ja õbe raha sääl. wana siest
välla juuskana. —
Poisi laodana sõs oma sõrgi (wainus)
maha, laodin raha pääle ja kondin
mõtsa, kos na pedä sambla ala mano
maten.
Kääriüs saana na igaväte rikas.
Sie raha olli wanast „kurjaga" sima
pant ja temä ... ja panna sõs
wana sorviline nie ... mis poisiä
võ tappa. (lõpp.)

7. Kaits waest-lapst ja vanapagan.

Ütte-kõrra olli kaits lapst, ja neil ei ole
essä ega imä olla.
Ütte wanamies koime sõs kiki nema
lastena ja tulten neid mõtsa pe-
tä, mis ta ka viimate saanu, sest ni
latse olli ala kaguri vainala.

Edimane kõrra aal, kui wanamies neid mõt-
sa viinu, sõs olli poisikse wõiksid kine
kormanin ja wisanu neid sõs maha kuna
wana mehega viinnu.
Wana mies viinu na sügavane mõtsa ja jä-
ten na sinna maha ja kadunu essi ärä.
Poisine ja tüdrukuke tulle neid kine
mööda, mis poisik oli maha pildunu,
jälle tagasi välla.
Tõine kõrd viinu wana mies na jälle
sügavasse mõtsa ja sõs olli poisik-
sel jälle kiira kormanin ja pimiste-
ni kõrra tie pääle maha; selle järgi
gi tulle na jälle mõtsast tagasi
välla.
Kolmas kõrd viinu wanamies na
jälle mõtsa, ega sie kõrd olli poi-
sikel leibä kormanin ja wisanu
leiva rasse maha. Wana mies jätten
na jälle sügavasse mõtsa ja viinnu
essi ärä.
Latse tahten jälle mõtsast välla
tulla, ega linnu olli leiva-raasa
ärä-korjanu ja selle pärast ei ole
na enamb välla saanu.
Latse kondin wega aiga mõtsa mööda
ja saanu viimati ütte suure lossi
mano, mis mõtsan olli, välla.
Säält lossist tulle wana naine välla
ja viinu neid sinna sisse, viinu
alusane tuppa ja andan neile sööma.